

[Mette Groes]

Med hensyn til de enliges adgang til adoption, så foregår der jo i ægteskabslovsudvalget en diskussion af papirløse forholds retsstilling, og det ville nok være rimeligt at afvente, hvad der kommer ud af den.

Enlige har haft adgang til adoption tidligere, i perioden 1971-1976, men den var jo, som det fremgår af den grønne betænkning, historisk betinget af det forhold, at der faktisk var en meget rigelig adgang til at få adoptivbørn, og man har aldrig på noget tidspunkt været særlig begejstret for, at der var denne mulighed. Den har også, som det fremgår af betænkningen, vist sig at være meget vanskelig at administrere, fordi det ikke har været muligt at få nogen til at beskrive, hvad man skulle forstå ved særligt kvalificerede enlige.

Med hensyn til antallet af børn, så synes jeg, det er givet, at man ikke skal gå tilbage til enkeltbarnsprincippet, for vi kan alle være enige om det ugunstige i at vokse op som enebarn. Men man skal nok tænke sig temmelig grundigt om, førend man åbner mulighed for, at der adopteres flere end 2 børn. Begrundelsen er den, at det faktisk er vanskeligere at have med adopterede børn at gøre end med sine egne børn - det kan jo være svært nok endda. Der er, hvad enten man kan lide det eller ej - det fremgår også af socialforskningsinstituttets undersøgelse - specielle vanskeligheder, særlig ved adoption af udenlandske børn, og da det nu engang er børnenes tarv, vi skal varetage, så tror jeg igen, at vi skal tænke os godt om, før vi laver om.

Socialdemokratiet må altså afvise begge lovforslag. Men det betyder naturligvis ikke, at vi afviser en seriøs diskussion i retsudvalget, sådan som vi allerede har haft det igennem nogen tid, af den praksis, der følges i adoptionssager.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Mit partis ordfører, hr. Pilgaard Andersen, kan ikke være til stede. Derfor skal jeg kun gøre nogle ganske få bemærkninger til forslagene.

Fremskridtspartiet har, ligesom andre, været med til at gøre opmærksom på nogle af de svagheder, der er i den gældende adoptionslov og i administrationen af den. På den anden side må man nok sige, at det er næ-

sten som at løse cirkelns kvadratur, dette at forsøge at finde en virkelig tilfredsstillende løsning på problemerne. Det kunne man i virkeligheden kun finde, hvis man havde præcis det samme antal børn til adoption, som man havde antal forældre, der ønskede at adoptere, og det tilfælde vil formentlig aldrig indtræffe. Alligevel må man selvfølgelig prøve at udforme reglerne bedst muligt.

Vi synes, det er rigtigt, at folkettingen nu kommer i gang med en drøftelse af nogle af de centrale elementer i adoptionsloven. Vi er enige med forslagsstillerne i en række af de betragtninger, der indeholdes i bemærkningerne til de to lovforslag. Vi er enige i, at aldersgrænserne nok må lempes, og vi er også enige i en lempelse af de øvrige generelle godkendelseskrav. Det følger heraf, at vi er stærkt interesserede i nu under retsudvalgets arbejde at prøve at nå frem til nogle væsentlige forbedringer på disse og andre punkter.

Mette Madsen (V):

Når vi i dag, så hurtigt efter den sidste ændring af adoptionsloven, igen skal drøfte adoptionslovgivning, vil jeg gerne begynde med at understrege, at venstre er meget interesseret i en drøftelse af de regler, der efter en bemyndigelse til ministeren blev udarbejdet og fastlagt af det nye adoptionsnævnet, og som viste sig at være mere restriktive, end folkettingen havde tænkt sig.

Venstre havde dog hellere set, at vi i stedet for at diskutere lovændringer allerede i dag havde fulgt den fremgangsmåde, der blev fastsat af et enigt udvalg i begyndelsen af november, og som nu har resulteret i, at ministeren har lovet at foranstalte et møde mellem retsudvalget, adoptionsnævnet og de interesserede organisationer. De radikale ønskede imidlertid pludselig at fremsætte deres eget forslag til en lovændring, og også kristeligt folkeparti kom med et lovforslag. Derfor har vi debatten her i dag.

Venstre afviser ikke de gode intentioner i de fremsatte lovforslag. Men da alle de fremsatte punkter jo netop skal drøftes i det kommende møde, kan vi ikke i dag lægge os fast på konkrete tal og regler. Der skal dog ingen tvivl være om, at venstre ligesom de øvrige partier mener, at aldersgrænsen på 38 og 40 år skal hæves, eventuelt med flere trin - således at forstå, at man kunne lægge barnets